

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Forgács & Kiss Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kiss Elemér ügyvéd által képviselt felperes neve sz. felperes leánykori neve (felperes címe) felperesnek, a M. Zrt., a Simon és Gláser Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Simon Ida ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű, a dr. Zörgő Noémi által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, a Telek & Vasenszki Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Vasenszki Zsuzsanna ügyvéd által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű alperes ellen, öröklési szerződés érvénytelenségének megállapítása, öröklés iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 23. napján meghozott 21.P.20.757/2007/40. számú és 41. sorszám alatt kijavított részítélete ellen, a felperes részéről 43. és 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja.

Mellőzi a felperes kötelezését az I. rendű alperes javára elsőfokú perköltség fizetésére.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a 677.671 (Hatszázhetvenhétezer-hatszázhetvenegy) forint együttes első-, és másodfokú perköltséget.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Néhai **K.A.-né sz. B.M.** (továbbiakban: örökhagyó) 1998. augusztus 30-án elhunyt. A közjegyző a 1135.Kjö/278/1998/11. számú ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzésével az örökhagyó hagyatékát, a **b.-i** ingatlant az I. rendű alperesnek adta át, a III. rendű alperes által bejelentett hagyatéki teher viselésének kötelezettségével. A végzés indokolásában utalt arra, hogy az örökhagyó és a III. rendű alperes által

1991. szeptember 4-én kötött öröklési szerződésnek a Ptk. 656. §-a és a 629. § (2) bekezdésére figyelemmel nincsenek meg a törvényben előírt alaki feltételei. Az ingatlan vagyongazdálkodója a II. rendű alperes.

A felperes - mint az örökhagyó vérszerinti törvényes örököse - keresetében annak tűrésére kérte az I-II. rendű alperesek kötelezését, hogy az illetékes földhivatal az ingatlanról az I. rendű alperes tulajdonjogát, a II. rendű alperes vagyongazdálkodói jogát az ingatlan-nyilvántartásból törölje, a felperes 1/1 arányú tulajdonjogát törvényes öröklés jogcímén jegyezze be. Kötelezze a II. rendű alperest, hogy az ingatlant kiürített állapotban adja a felperes birtokába. Kérte annak megállapítását, hogy az örökhagyó és a III. rendű alperes 1991. szeptember 4-én kötött öröklési szerződése a felperessel szemben érvénytelen, és a III. rendű alperest ennek tűrésére kötelezze.

Az I-III. rendű alperesek a keresetet elismerték és kérték a perkielégben történő marasztalásuk mellőzését arra hivatkozással, hogy a perre okot nem adtak, és viszontkeresetet terjesztettek elő a felperessel szemben. A felperes az I-II. rendű alperesek viszontkeresetét azonnal elismerte. A III. rendű alperes viszontkeresetének elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját, összecszerűségét és elévülésre hivatkozott, melynek alaptalansága esetén használati díj követelésének beszámítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (2) bekezdésére utalással a kereseti kérelmekről és az I-II. rendű alperes viszontkereseti kérelméről részítélettel határozott, a III. rendű alperes viszontkeresete és a beszámítási kifogás tekintetében a tárgyalást elhalasztotta.

A kijavított részítéletben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az öröklési szerződés a felperes és a III. rendű alperes viszonylatában érvénytelen. Az I-II. rendű alpereseket annak tűrésére kötelezte, hogy az illetékes földhivatal az ingatlanról bejegyzett jogukat az ingatlan-nyilvántartásból törölje és a felperes 1/1 arányú tulajdonjogát törvényes öröklés jogcímén jegyezze be. A II. rendű alperest az ingatlan kiürítésére és a felperes birtokába adására kötelezte.

A felperest az I. rendű alperes részére 677.263 forint, ennek kamatai, valamint 582.671 forint perkielég, a II. rendű alperes részére 3.104.112 forint és kamatai, a III. rendű alperes javára 12.500 forint perkielég, a II. rendű alperest pedig a felperes részére 194.007 forint perkielég megfizetésére kötelezte. A meghaladó keresetet elutasította és rendelkezett az államnak járó, valamint az államot terhelő kereseti illeték viseléséről.

Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában felhívott jogszabályi rendelkezésekre, a felperest bizonyítékokra utalással megállapította, hogy a felperes az örökhagyó törvényes örököse, az örökhagyó és a III. rendű alperes által kötött öröklési szerződés a felperes és a III. rendű alperes viszonylatában alaki okból érvénytelen. A felperes az ingatlan tulajdonjogát ipso iure, az örökhagyó halálával megszerezte. Az I. rendű alperes javára a felperest elsőfokú perkielég viselésére vonatkozó döntését a Pp. 80. § (1) bekezdésére alapította. Az összecszerűséget akként

határozta meg, hogy az I. rendű alperest a kereset alapján megillető 500.000,-Ft +125.000 forint áfa, összesen 625.000 forint ügyvédi munkadíjba beszámította a felperest - a Pp. 80. § (1) bekezdésére figyelemmel, az I. rendű alperes viszontkeresetének azonnali elismerése folytán - megillető 42.329 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

A részítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását azzal kérte, hogy az ítéltábla mellőzze az I. rendű alperes javára a perköltség fizetésére kötelezését, és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) alapján az I. rendű alperest kötelezze 582.671 (Hatszázhetvenhétezer-hatszázhetvenegy) forint elsőfokú perköltség megfizetésére. Érvei szerint a Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt konjuktív feltételek nem teljesültek. A felperes a perre okot nem adott. Az I. rendű alperes az első tárgyalást megelőzően a kereset jogalapjára nyilatkozott akként, hogy a felperes törvényes örökösi minőségének bírói megállapítása esetén a jogalapot nem vitatja. Az első tárgyaláson az I. rendű alperes a keresetet azonnal nem ismerte el, csupán egyéb nyilatkozatait követően tett elismerő nyilatkozatot a kereset jogalapja tekintetében.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes kötelezését kérte a másodfokú perköltsége megfizetésére. Hivatkozása szerint a vele szemben előterjesztett keresetet elismerte. Az elismerés nem történhet másként csak a felperes követelésének, és az annak jogalapját igazoló bizonyítékok megismerése után. Az I. rendű alperes a bizonyítékok és a tényállás megismerése után ismerte el a követelést és érdemben a perbe nem bocsátkozott.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy az nem alapos.

A Pp. 80. § (1) bekezdése az alperes számára biztosít kivételt a perköltség viselés általános szabálya alól, melynek két, együttesen megkövetelt törvényi feltétele van, nevezetesen az alperes perre okot nem adott, és az első tárgyaláson azonnal elismeri a felperes követelését. Az elismerésnek azonnalinak és feltétel nélkülinek kell lennie.

Az iratokból kitűnően az I. rendű alperes a 2007. december 3. napján tartott első tárgyaláson a jogalap tekintetében tett elismerő nyilatkozatot (3. sorsz. jkv.), a 2008. június 30. napján tartott tárgyaláson pedig azt nyilatkozta, hogy a felperes örökösi minőségét a csatolt iratok alapján nem vitatja (15. sorsz. kjv. 2. oldal). A vele szemben előterjesztett keresetet elismerő nyilatkozatot csak a 2009. szeptember 10. napján tartott tárgyaláson tett (23. sorsz. jkv. 2. oldal). Ebből következően az elsőfokú bíróság megalapozatlanul tekintette az I. rendű alperesnek az első tárgyaláson tett nyilatkozatát olyan elismerésnek, amely a Pp. 80. § (1) bekezdésének alkalmazását vonná maga után. Az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében - tartalma szerint - maga sem vitatta, hogy a felperes vele szemben előterjesztett keresetét elismerő nyilatkozatot csak a bizonyítékok és a tényállás megismerése után tett. A hivatkozott költségviselési szabály egyik

konjunktív feltételének nem teljesülése folytán tehát a felperes nem marasztalható az I. rendű alperes perrel felmerült elsőfokú költségeiben.

Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával megváltoztatta. Mellőzte a felperes kötelezését az I. rendű alperes javára elsőfokú perköltség fizetésére, helyette az I. rendű alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a felperes részére 677.671 (Hatszázhetvenhétezer-hatszázhetvenegy) forint együttes első-, és másodfokú perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú perköltség összegét az IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdése, a 4/A. § (1) bekezdése alapján, a kifejtett képviseleti tevékenységhez igazodva 582.671 forintban határozta meg, amelyből a 25%-os áfa mértéke 116.534 forint.

A másodfokú perköltség összege 95.000 forint, amelyből 20.000 forint, a 1.165.342 forint fellebbezési érték után az IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése szerint megállapított, a kifejtett képviseleti tevékenységhez igazodó ügyvédi munkadíj, 5.000 forint a 25 %-os áfa és 70.000 forint a felperes által lerótt fellebbezési illeték.

Budapest, 2011. március 17.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: